

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cornix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A etiam apud Philostratum asertum comperi: qui abstemium scribit ita reddi puerum, ut donec vi- xerit vini odio teneatur, si priusquam ullum vini gustum noverit, Nocturna ova leviter cocta, illi forbillanda propinentur: vini enim odium inde suboriri, quia temperantior hinc fiat naturalis calor.

PATROCINIUM FRUSTRATA IMPLORATUM.

CAP. XXII.

Addit his Horus, ut si hominem ad alicujus misericordiam, patrocini vel salutis causa eventu irritato confugientem, significare vellent, Passerem & Noctuam soliti essent figurare: siquidem ille, vel alia quapiam avicula, ubi aucupis infestas artes declinare studuerit, ad Noctuam confu- giat, cujus patrocinio speret se periculum evitare posse: sed enim ibidem intercipiuntur, ubi sibi per- fugium adesse propulerant.

Lib. s. c. c.

TYRANNUS. CAP. XXXIII.

Hujus quodammodo generis est Nycticorax, qui tyran- nidem significat, ob occultationem scilicet consilio- rum, quæ dissimulare potentiores pro magno habent nego- tio. Huic significato Callimachus ansam dedit, qui tyran- nos loqui veluti *αὐτοπτερος* ait, *αὐτοπτερος* vero *οὐ νυκτινόρουτος* di- cti, quasi *αὐτοπτερος* quod scilicet eorum sermones nocturni plurimi sint, & in arcanis habeantur, uti Nycticoraces noctu- plumum obstrepunt. Et quoniam ales hæc mihi inter lucu- brandum obstrepuit minime prætereunda fuit, ut omnem ejus eluderemus.

Hoc est cor- pus noctur- nus, Suidas. Nocturne est vix simul- tus. Ovis- cianus nix- iquas vocat. Nycti- corax habi- tas domos fugiens de- fertas inco- lit. Noctua edi- prohibita.

HYPOCRITA. CAP. XXIV.

Eam Divinæ literæ inferri mensis non permittunt, quod- dam hominum genus hieroglyphicum inventus, qui palam strepitum nullum, tumultum nul- lum, insidias nullas movent, sed hypocrita tristes, omnes mansuetudinis, modestiæ, benignitatisq; colorem præ se ferunt, clam vero fornicationes, immunditias, crapulas, ebrietates, & multa humani generis opprobria confectantur: latet enim interdum Nycticorax, noctu vero prodit ad infausta ne- gotia, deque culminibus ædium lethalia quæque meditatur, & invisum quiescentibus tumultum excitat inauspicatissima.

CHRISTI HUMILITAS. CAP. XXV.

Eadem vero causa qua Christi humilitatē agnoscimus in humana forma suscipienda, quem scili- ceticet, modo Vermen, modo Scarabeum, modo quid ejusmodi aliud in Divinis literis appellatum comperimus, Nycticoracem quoque nuncupatum Theologi veteres observare, & ipsum inquam, & unumquemq; ex iis, qui eum tempore hallucinationis sectabantur: nempe quod tam Christus, quam Christiani, despectui ludibrioque fuerint apud Gentes. Unde Paulus: *Nos Christum predica- mas crucifixum, Gentibus quidem stultitiam, Judæis scandalum.* Eoque spectare ajunt Psalmi dictum: *Falsus sum sicut Nycticorax in domicilio;* de quo apud Eucherium. Sunt qui noctuam & Nycticora- cem eandem alitem putent, & qui hanc Bubonem esse contendunt: neque tamen desunt, qui Orien- talem esse avem autument, nostris parum cognitam, apud quos nominis tantum interpretatio ma- nifesta sit, nocturnus quippe Corvus.

Christus est Christiani Nycticora- ces dicti.

Psalm. 102.

DE CORNICE. CAP. XXVI.

CORNICEM ea potissimum de causa noctuæ subjunximus, ut qui summam ex utraque discordiam Cintellegi ostenderamus, ex altera tantum, quippe Cornice concordiam significari comprobe- mus: si tamen cur Martem & Venerem per Cornices duas Ægyptii significarent, ostendi prius cu- raverimus. Ex alitis hujus factu duo tantum ova oriri compertum est, inde autem & marem & foemi- nam

Auctore Ovid. lib. 1. Metam. Mars & Ve- nus per duas Cor- nicas.

Hh 3

nam

nam pariter excludi. Quod si, quod raro accidit, geminos vel mares, vel utramque foeminam gigni contigerit, caelibem utrumque vitam agere, conjugatorum vero, si alterum moriatur, marem cum nulla unquam alia Cornice copulari, neque etiam semel viduata foemina marem unquam amplius quærit usque dum vivit: sed ut apud Maronem est, *Sola in sicca secum spatiatur arena.* Unde fit, et Ægyptiorum disciplina, ut in Cornicem unam tantum incidentes, inauspicatum esse mortales putent: quod Ælianus etiam tradit, viduato scilicet animali obviam facti, ac perinde caelibem solitariamque, hoc est, tristem ac necessariis desitutam adminiculis, vitam degendam esse. Hinc etiam Zozes apud Hesiodum, ubi Poeta uxorem auspicato ducendam monet, *Si, ait interpres is, Cornices duas observaveris.* Sunt qui avem hanc inauspicatam omnino putent garrulitatis: à quibusdam autem inpendio laudatur.

MARITALIS COPULA. CAP. XXVII.

Cornicis pro nuptiis.

ET eodem quidem argumento, iisdemque Cornicibus geminis congressum maritalis copulae legitimum indicabant, quod ajunt, eas ita invicem copulari, quemadmodum homines naturali more junguntur. Hinc illud, quod ore eas coire vulgus arbitratur. Præterea omnia, quæ corvinam speciem habent, raro coire solent, identidemque sacrum matrimonii fœdus nulla labefacti periculantia, vel improboris lasciviae nequitia debet, uti multos legimus, non nisi liberorum quærendorum causa conjungi solitos, à conceptu sibi temperasse: qui quidem modus & tenor & sobrie ac honeste servatus in causa fuit, ut per Cornices duas nuptiarum fieret hieroglyphicum.

CONCORDIA. CAP. XXVIII.

Cornicis clamor in nuptialibus festis antiquus.

CATERUM, qui in nullo unquam vitæ colore ac statu concordia magis expetitur, quam in maritali commercio, Cornix hinc ipsa concordia symbolum habetur; ideoque vulgo Græci, ut Hori interpres Philippus observavit, nuptialibus festis *ἐκκορηκοράνη* clamitare consueverunt, cum tamen ignorarent, ex instituto veteri Cornicem in nuptiis omine auspiciatissimo nominari solitam. Animadvertendum autem in Græcica illa succlamatione aliquid desiderari, videndumque apud Æschylum, Danaidibus, ita scribi, *ὄν κοράνη τε, καὶ κοράνη, καὶ τὰ βίη ἐκκορη* pro *κοράνη κοράνη*. Nonnulli vero dicunt hortandi modo enunciandum, *ἐκκορηὶ κοράνη κοράνη*, quod nescio quid esse volebant, quod cantilatum verecundiam iis, qui liberis operam dabant, auferret, quæ si quis uberiorius declarari cupiat, ad commentaria Pindari se conferat, in Pythiis, ode tertia. Sed ut ad concordia hieroglyphicum revertamur: alitis hujus simulacrum sæpe vidimus in Faustina Augustæ nummis, cum inscriptione, *CONCORDIA*. Eoque nimirum Juvenalis respexit, cum veterem concordiam dixit nido increpitare, quamvis superiore ætate fuerunt, qui Ciconiam ad hoc signari abstracti sunt: sed enim, quam in numis conspeximus, nihil habet quod ad Ciconia effigiem referri possit.

Satyri I.

CORONA URBS. CAP. XXIX.

Corone urbis Messeniorum in Peloponneso.

CORNIX vero in manu Palladis, cujus simulacrum aheneum sub dio Coronæ visebatur, civitatis ipsius & nomen, & nominis causam significabat. Ait enim Pausanias, Coronem civitatem in hoc eo nomine nuncupatam fuisse, quod in fundamentis, dum urbs ea in Peloponneso conderetur, ab æthiopia Cornix inventa fuerit, ea vero *κοράνη* Græce nimirum est.

GARRULITAS. CAP. XXX.

SED esto, fuerit Cornicis simulacrum in manu Palladis in clara admodum Peloponensi civitate, longe secus Athenis, ubi Cornices ad arcem Palladis non advolabant, de quo Lucretii sunt carmina in hunc modum:

Lib. 6. de nat. rer.

*Est & Athencis in montibus, arcis in ipso
Vertice, Palladis ad templum Tritonidos alma,
Quo nunquam pennis appellunt corpora mucæ
Cornices, non cum fumant altaria donis;*

*Usque adeo fugitant non iras Palladis arces,
Pervigili causa, Grajū ut cecidere Poeta,
Sed natura loci hoc opus efficit ipsa sua vi.*

Natal. Com. lib. 4. c. 5. Sat. 5.

Ex Græcorum igitur ipsorum sententia, abjecta repulsaque Cornix à Pallade est, utpote quæ meditationum pervigilio infesta sit, & mentis agitationem interpellat obturbetque garrulitate sua, cujus est hieroglyphicum. Inde autem & Cornicari verbum, quo utitur Persius:

Nihil